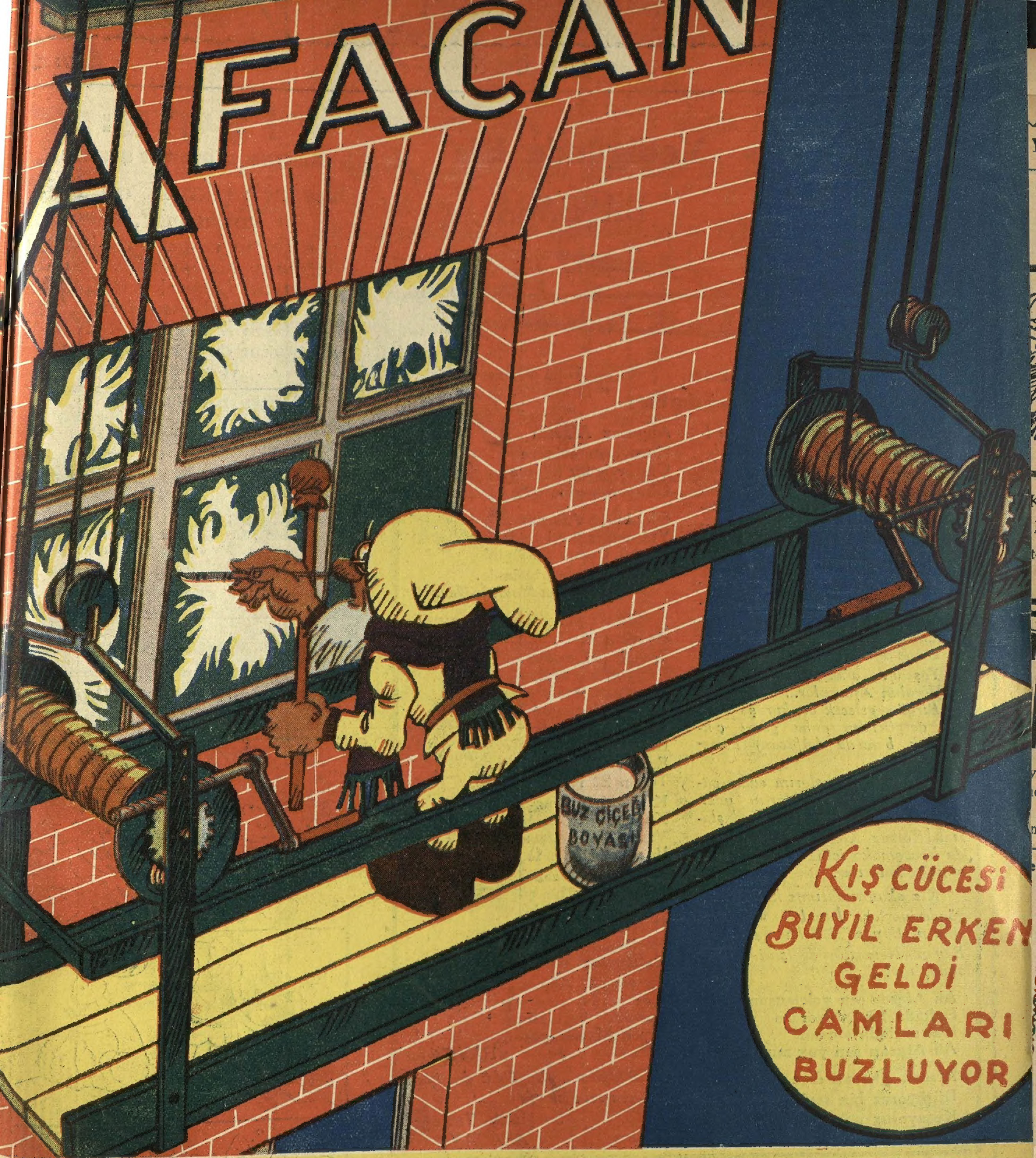

Gülünçlü

No. 2 Genel yazı işlerine bakan: M. FARUK

KURUŞ 5

Çocuk gazetesi

Bu sayıda neler var

BAŞ BAŞA
ŞEN SÖZLER, KARİKATÜRLER
Büyük Romanlar
HİNT İLLERİNDE
Deniz kurdu
DELİ BAYRAM
ÇİZGİLER, ÖTKÜNÇLER
SARLO, AFACAN YOLCU

Yedigünde Bir

BAŞBAŞA

Sevgili Afacan sağdıçlar:

Ülkü Basım Evi
İSTANBUL - CAĞALOĞLU No 40

Afacanın yeni biçiminin güzelliği geçen perşembe günü ülkemizin bütün yerlerinde bir top gibi patladı, Dergiler kapış kapış oldu. Bunun böyle olacağını daha önceden biliyordum. Üçüncü sayımızı da, ondan sonrakilerini de daha özenli çıkartmoğa çalışacağız. Sevgili sağdıçlarımdan kutlulama telyazıları bile aldım. Okulaklar yığın yığın geldi. Yeni yeni yazılarımız ,yeni yeni ötkünçlerimiz büyük bir urunç uyandırdı. kıvanç yarattı

Yaşşoyun arkadaşlar...
Varolun Afacanlar...

Birgün gelecek on kuruşa verilen dergilerden daha güzel çıkmazsak bınada (Afacan) demeyin .....

Ankaralı sağdıçlarım cuma günü Afacan bulamadıklarını yazıyorlar. Birçok İzmirli arkadaşlarım (Kolsuz Kahraman) romanına da kavuşmak için toptan abone olmağa kalktılar.

Kız okuyucularımız kutluluklar gönderiyorlar. İstanbul Kız Lisesinden Bayan Meliha Muallâ ile Bayan Nevzadın deyişini beraber okuyalım:

Ah Afacan sen yok musun
Haftada bir çıkıyorsun
Bizi sevindiriyorsun
Ah Afacan sen yok musun?

Afacan çıkacak diye
Düşüyoruz bin sevince
Koşuyoruz müvezziye
Afacan yok mu diye?

Alıyoruz Afacanı
Koşuyoruz evimize
Otururak bir köşeye
Okuyoruz güle güle.

Okudukça Afacanı
Yutuyoruz bir içimde:
Çünkü Çocuk Sesi gibi
Çıkıyor bir hoş biçimde.

Meliha Muallâ - Nevzat

1646 Bayan Haverin yazısını da okuyalım:

Sevgili Afacanım
Çıkıyordu eskiden
Koenman, koskocaman
Ggazete biçiminde
Çantaya atılırdı
Buruşur, yırtılırdı.
En kıvançlı günümüz
Te rin 22 iydi
Kalbimdeki urunçla
Koştum gazeteciye
Var mı diye Afacan
Bu yeni biçimile
Görünce Afacanı
Dönmüştüm bir çılgına
Okuyunca masalı
Haminem de dinledi
Ne hoş, ne güzel dedi.
Kalbimdeki urunçla
Ey sevgili Afacan
Bize verdin yine can
Çocuklar baştanbaşa
Diyor Afacan, yaşa!

HAVER

Günaydın... Bugünkü dergimi de seve seve okuyun.

Sevginizin Tutsağı
AFACAN

Kurnaz !

Annesi Gülserene nasihat ediyordu.

— Kızım dedi yemek yerken öyle çabucak yutma! Çiğne de ye!

— Ah anneciğim karnım o kadar çabuk doyuyor ki az zamanda ne yesem kârdır diye acele ediyorum.

Banyo yapıyor!?

Yalnız treni ve lokomotifi görmüş olan küçük bir çocuk Anadoludan İstanbula gelmiş, denizde buram buram dumanları çıkan vapuru görünce:

— Anne bak bak demiş, buradaki lokomotifler denizde banyo yapıyorlor.

İŞTE:

Abone olmanın sırası

Kazançlı çıkmak mı istiyorsunuz?..

Afacanın yaman bir arkadaşı olduğunuzu bize anlatmak mı diliyorsunnz? Çabucak AFACANA abone olunuz, size:
KOLSUZ KAHRAMAN
Romanını da armağan olarak vereceğiz.

Abone Kâğıdı

İsim ....
Yaş ....
Adres

Faruk Bey:

Afacanın güzel biçimi beni bayılttı. Ben de sizin yuvanızın arasına girmek istiyorum. Beni Bir yıllık / Altı aylık abone yazınız ve armağanı adresime gönderiniz. Paranız posta ile gönderilmiştir.

Bir yıllık abone 250 kuruş, Altı aylık 125 kuruştur. Kolsuz Kahraman romanı 3 aylık abone olanlara verilmez

Okuma bilmeyen bebeklere yazısız ötkünç

Büyük Gazimizin soy adını (Büyük Ulus Derneği) Ata Tük koydu Jeneral İsmetin İnönü, Jeneral Kâzımın Öz Alp oldu.

Siz de babalarınıza güzel bir soy adı bulnnuz.
Pazartesi günü Çocuk Sesi 50 tane soy adı yazacaktır.

Afacanın bu sayısında kullanılan öz Türkçe sözler

İç yazılarda anlamadığınız yeni öz Türkçe sözler varsa buraya bakıp öğreniniz. Bunları belleyiniz, belletiniz.

Kılık — Huy
Söğenç — Küfürbaz
Gözbağcı — Sıhirbaz
Kamu — Halk, Herkes
Olanbiten — Mecera
Acun — Dünya
Uçak — Tayyare
Sunna — Hediye
Şar — Şehir
Duş — Rüya
Buyruk — Emir
Güven — Emniyet
Öz — Asıl, esas
Kıvanç — Sevinç, zevk
Yedigün — Hafta
Anıklanmak — Hazırlanmak
Yağın — Düşman
Dizman — „
Tamu — Cehennem
Tel yazısı — Telgraf
Nesne — Şey
Boğatır — Bahadır
Boran — Fırtına
Onovluk — Cümhuriyet
Sağdıç — Arkadaş, dost
Özen — Dikkat
Dergi — Mecmua
Okulak — Mektup
Ötkünç — Hikâye
Urunç — Heyecan
Kutluluk — Tebrik mektubu
Deyiş — Şiir
Tutsak — Esir
Kesmen — Hesap
Çeri — Asker
Okkay — Aferin
Barı — Siper
Uçak — Tayyare

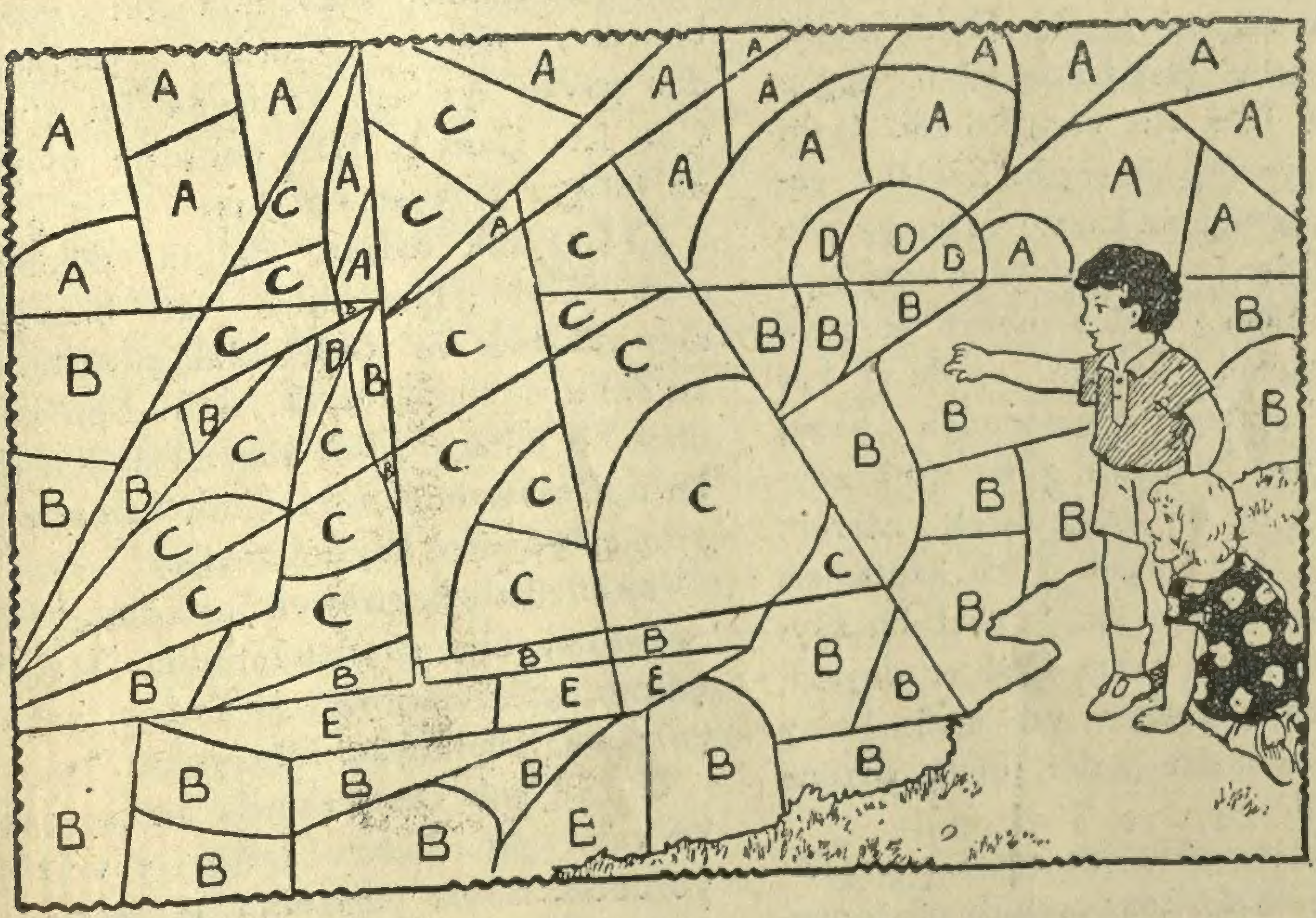

Eğlenceli oyun

Küçük Turgut ile Ülküye babalrı güzel bir yelkenli kayık almıştı. İki kardeş bu kayığı suda yüzdürerek kıvançla bakıyorlar. Turgut ile Ülkünün yelkenli kayığını siz de görmek isteiseniz; resimdeki (A) harfli yerleri açık mavi, (B) harfli yerleri koyu mavi, (D) harfli yerleri sarı,(E)harfli yerleri kahve rengine boyayınız, (C) harfli yerleri de beyaz bırakınız. Hem Afacanınız güzelleşir, hem de siz eğlenirsiniz.

BEŞ LİRA SUNNALI BİLMECE

Bu bilmeceyi bilen bütün çocuklara beşer lira vereceğiz.

Bize (**R**) le beş öz ad (Has isim) beş Genel ad(cins ismi) bulana eksiksiz beş lira verilecektir.

Çabucak araştırın bulana bin ohkay..

BÜYÜK YOLCULUK, 1001 OLANBİTEN ÖTKÜNCÜ

Birinci Parça

YAZAN:
Sezal Attilâ

Binbir büyücülüğün kaynağı olan Hint İllerinin iç yüzünü sayıp döken bir ötkünçtür. Bilgi, urunç kaynağıdır.

— 2 —

Alp'ın merdivene doğru yaklaşan ve aşağıya inmek için hazırlanan bir takım adamları göstererek boğulur gibi bir sesle

— Çi-Li-Çank! diye kekeledi

— Nerede?!

— İşte orta yerdeki ihtiyar Çinli. Her halde bizi gördü.

— Şu halde çarçabuk geriye dönerek başka bir yerde karaya çıkmaktan başka yapılacak iş kalmadı?.

— Nereye kaçabiliriz?!

— Mağralar ve yeraltı yolları sergisi olan, adı çok bilinen Elefanta Şarına gideriz, oraya ulaşmak için sabaha kadar kürek çekmek gerekse de bir de ulaştık mı o mağralarda yeraltı yollarında bizi şeytan bile kovalasa, bulamaz ben bu şarı daha önceden de bilirim yaman bir yerdir.

Alp içini çekti.

— Fakat senin gemin var. Yoksa denize açılmak istemiyor musun ?! seni aramazlar mı ?.

— Benim için hava hoş! nasıl olsa olur. Çünkü bir kuş kadar başı boşum. Yurdumda benim için ağlıyacak kimsem de yok. Hem sen onu bunu bırak başından geçenleri bir anlat bakalım doğrusu sabırsızlandım artık.

— Sandal sahilden oldukça uzaklaşmış, hızlı hızlı yol alıyordu. Doğan son sözünü söyledikten sonra Alp bir az düşündü, içini çekti :

— Bu hikâye pek te hoş birşey değildir! Dedi.

— Varsın hoş olmasın, dinleyelim!

— Canın sıkılmazsa, dinle! Ben İstanbulda doğdum. İstanbulda büyüdüm. Babam küçük bir kâtipti. Benimle beraber yedi çocuğu vardı. Evde gün gün açlık, üzüntü duyuyorduk. Yaşımı başımı alınca hem para kazanmak, hem de bir az olsun babamın yükünü hafifletmek için gemici oldum. birgün gemi ile Seylâna gidiyorduk. Pont dö Gall önlerinde kazaya uğradık. Sağ kalan birkaç kişi ile birlikte ben de kurtuldum. Uzun müddet işsiz ve aç kaldım. Başka gemilerde yer bulamadığım için ister istemez Çinlilere baş vurdum, bu yolda Çi Li-Çank'ın eline düştüm.

Biz Pont dö Gallden ayrılırken gemiye bir yabancı geldi. Adı " Mister Gold,, du amma öyle pek Golde molde benzemiyordu. Her halde adını değiştirmiş bir Türk alış verişçisi idi. Golt, pek gün görmüş kimseydi. Seylâna gelirken geçirdiğimiz kazayı ve bu yüzden herşeyi elden kaçmış olduğunu kendisine anlattım. Beni inceden inceye sorguya çekti. Annemi, babamı sordu ve her şeyimizi öğrendi. En sonunda bana; «Bombaydan İstanbula gideceğini söyledi: Sana iyi bir yer bulmak isterim, Çocuğum, ben birçok Türk kaptanları tanırım, dedi Sonra da: "Fakat bu söylediklerimi sakın sakın Çinliler duymasın, başına iş çıkartır ve seni kolay kolay bırakmazlar ,, der, deye sözüne söz ekledi.

— Eh?. ne oldu. bu adma sonra !?

— Dur işte, tez canlılık gösterme, anlatıyorum. Ben Mister Golde Bombaya kadar gitmek üzere, bu gemiye yazıldığımı söyledim. " Sen onlara bakma, dedi. İşlerine geldiği gibi yalan söylerler, başka bir çare bulsaydım hiç Çin gemisine biner miydim? Sen işleri bana bırak,, dedi. Sonradan da kendisinin bir elmas tüccarı olduğunu, Seylândan epice elmas çıkardığını, İstanbulda bir dükkân açacağını anlattı. Ticarete isteğin varsa seni yanıma alırım babana da iş bulurum diye sözverdi Çi-Li-Çank'ın yaptığı büyük cinayet oluncuya kadar ne umutlar, ne duşlar içinde yaşadım.

Alp bunları anlattıktan sonra biraz sustu. Derin derin nefeslendi yine sozüne başladı:

Çok sıcak bir günün gecesiydi. Bütün Çinli gemiciler kamaralarında uyuyorlardı. Mister Goldun aykusu kaçmış olacaktı ki güverlede bir aşağı bir yukarı gezip tozuyordu. Birdenbire durdu. Geminin küpeştesine dayanarak köpüren sulara bakmıya koyuldu. Tam bu sırada birdenbire arkasında bir gölge belirdi. Mister Goldun arkasından yavaş ! yavaş yaklaşan bu gölge Çili- Li- Çank'tı. Ben daha ne oluyor ne bitiyor anlayamamıştım.

Çi-Li-Çank dalgın dalgın düşünen mister Goldu birdenbire iki bacağından yakaladı ve tepetaklak güverteden karanlık denize savurdu, attı. Ben kendimi bu ölüm çağının titremesinden daha kurtaramamıştım ki Çinli kamarasına gitmiş, gözden kaybolmuştu.

Var gücümle bağırmıya başladım. İmdat çağırdım, bir sandal istedim. Sesimin çıktığı, gücümün yettiği kadar bağırıyordum. Kımıldıyan bile yoktu.

Çi Li Çank kamarasında birkaç dakika vakit geçirdikten sonra güvertede göründü. Böyle yapmakla sözde benim bağırmam yüzünden uykudan uyandığını çevresindekilere anlatacaktı beni görünce kızgın kızgın üstüme yürüdü Gece yarısı burada ne aradığımı sordu. Suratına karşı:

— Adam öldüren! diye haykırdım. KATİL! Sen Goldi denize attın:

Bunu duyar duymaz sarı yüzü büs-

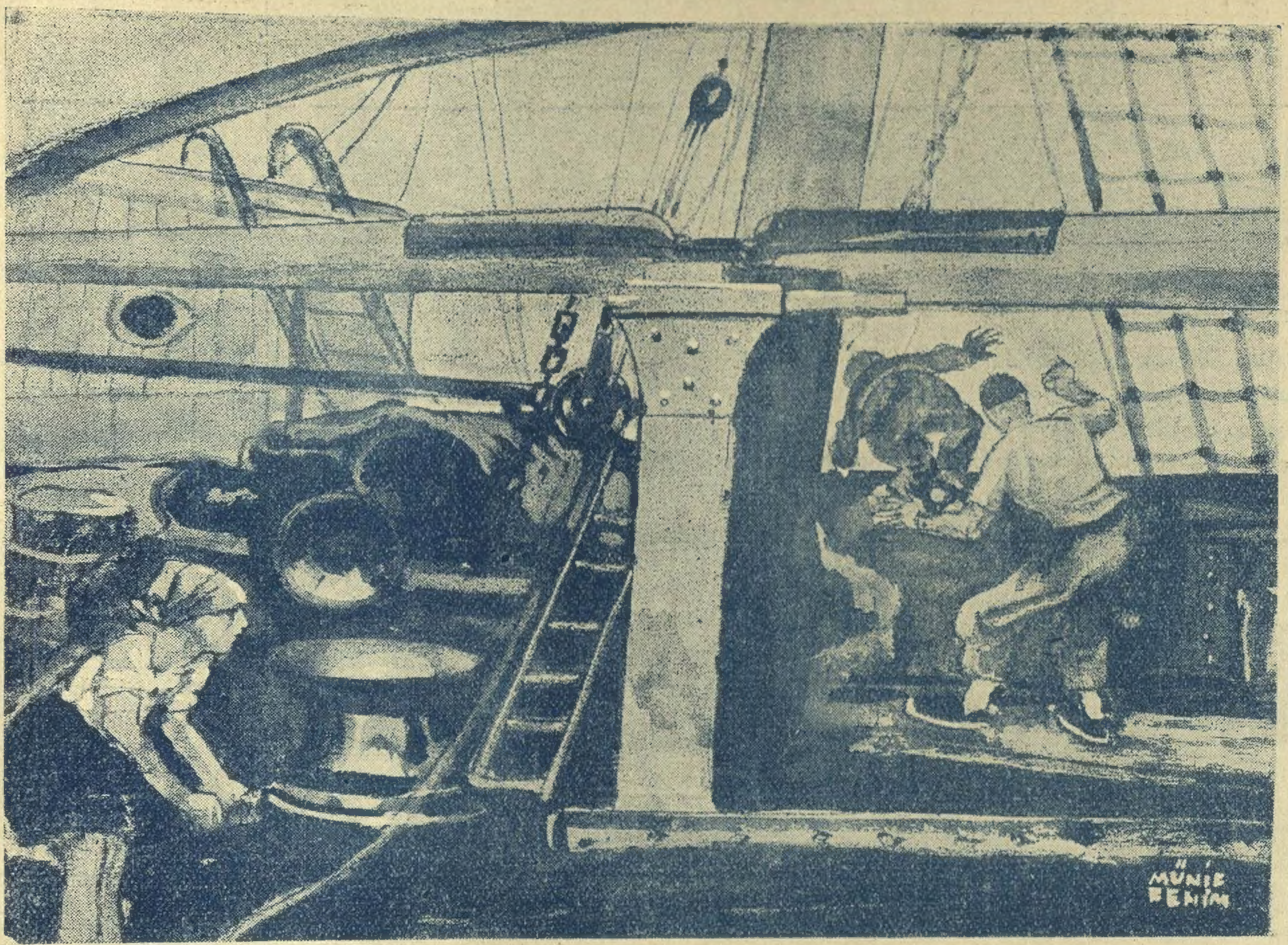

Çi - Li - Çank dalgın dalgın düşünen adamı birdenbire iki bacağından yakalayarak karanlık denize savurdu.

bütün başkalaştı, karardı:

— Bu çocuk şeytan mıdır? Nedir?! Yakalayın şunu, aşağıya götürün, Zencirlerle sıkı sıkı bağlayın! diye buyruk verdi. Çabucak beni yakapaça al aşağı ettiler, ellerime, ayaklarıma zincirler vurdular. Bir deliğe tıkıldım, kaldım. Bu dakikalar yaşayışımın en korkunç çağlarıdır. Ben bunu anlıyamamıştım, fakat içimden gelen bir ses sabah olduğunu bana söylüyordu. Bulunduğum deliğe Çi-Li Çank girdi. Bir elinde de kuru bir ekmek parçası vardı. Burnuma kadar, sokularak:

— Seninle biraz konuşmak isterim, dedi, susadın mı? Cevap vermedim. Fakat kurumuş dudaklarım, cayır cayır yanan alnım, her şeyi olduğu gibi anlatıyordu. Domuz adam alaylı alaylı sırıtarak testiyi burnuma kadar uzatıp sallıyor.

— İçmek istiyorsun değil mi çocuğum? Diyordu. İşte su! bu testi senindir. Eğer gece korkulu bir duş gördüğünü, gerçekte başka bır şey olmadığını kabul edersen bu su senindir!!

Yüzüne bakıyor, fakat karşılık söz vermiyordum. Bunu görünce her yerimden kan sızıncaya kadar dayak attı.

Ben gülüyordum!

Her Gün doğuşunda dayağı durmadan atıyordu. Fakat ben de inat ediyordum ve dayanıyordum. Zavallı arkadaşımın öcünü almak duygusu çektiğim bütün acıların üstünde bir duyguydu. Bunu anlıyan alçak katil işi yalvarmıya, bir solcan gibi kıvranarak yakarmaya döktü.

Ben yalnızca gülüyordum.

Bu sıralarda buraya, Bombaya geldik. Çonk demirledi. Benimle beraber ayni gemide gelmiş olan beyaz derili gemiciler limanda yoklama ediliyorlardı.

Çi-LiÇank beni o korkunç yerden çıkardı Elimi, yüzümü yıkattı, gördüğün direğe sıkı sıkı bağlattı ve:

— Sen delisin!! geminin güveni için seni bu direğe bağlıyoruz! biraz sonra da seni doktora gösterecek raporunu alacağım! dedi. Bu son korkutma beni adamakıllı ürkütmüştü. Beni bayağı bir deli yerine koymuşlardı. Bundan daha kötü, bundan daha şeytancasına ne düşünülebilirdi?! Çık işin içinden çıkabilirsen!! Bu işin sonu ne olacaktı? Bunu düşünemiyordum, eninde, sonunda kamçı yemekten geberip gidecektim. Hergün bağlı olduğum direkten denize bakar, son günümün korkunçluğunu, ölümümü beklerdim. İşte tam bu sıradaydı, imdadıma sen yetişin, beni kurtardın! Ondan ötesini artık biliyorsun Doğan!

Doğan büyük bir kıvançla başını salladı.

— Artık bunları unut Alp, dedi, o adamın öcünü Tanrı alır, yok olan mallarına da acıma. Herşeyden önce bir insana sağlık gerektir. Atalarımızın: Cana çıkacağına mala çıksın, sözünü bilmez misin? Seninle bir Türk gemisi buluncıya kadar elele, başbaşa çalışasağız.

Bunlar böylece konuşa konuşa Elefanta Şarının bulunduğu adaya yaklaşmışlardı. Tan yeri ağırırken karaya çıkılacak iskeleye ulaştılar. Kıyıya yakın bir yerde özünden daha büyük, fakat biraz eskimiş, parçalanmış, kocaman bir fil heykeli vardı. Bu şara onun için Elepanta diyorlardı. Kazıklara bağlı duran birçok sandallar dalgaların çırpıntısına uyarak sağa sola yalpa yapıyorlardı.

—Sonu var—

DİKKAT

5 liralık bilmece

3 üncü yüzde istediğimiz 10 Öz Türkçe söz (R)le başlıyacak bunu unutmayın.

Avcı Bay Tekin Yaban Hayvanlar Arasında!..

— Geçen sayıdan —

23 — Şimdi azgın gorille Baytekin arasında kanlı bir boğuşma başlıyordu. İki güleşçi gibi karşı karşıya geçtiler. Baytekin bıçağını çekti, atılmıya anıklandı.

24 — Goril Baytekini belinden yakalamak istiyordu. Genç avcı çevik bir ilerleyişle sırım gibi ileri doğru uzandı, Dileği bıçağı gorilin karnına bir tığ gibi saplamaktı.

25 — Goril, pek düşünceli bir yön göstererek birdenbire yana kaçmış, Baytekin hızını alamıyarak yaban hayvanın ayakları ucuna düşüvermişti.

26 — Pek çabuk ayağa kalkan Baytekin ile goril arasında şimdi kanlı güleş başlıyordu. Goril o gez haykırıyordu ki orman inim inim inliyordu. Baytekin neredeyse alt olacaktı.

27 — Bu haykırışı duyan acunun en yırtıcısı bir pars sanki Baytekini kurtaracakmış gibi gorile atıldı, onu devirdi. Dileği Baytekini kendisi ele geçirmekti. Baytekin kalkarak kaçtı. Genç kızın yanına koştu.

28 —İhtiyar İngiliz avcı çadırına dönünce kızı göremedi, kendi Malezyalı kölesini karşısına alarak: pis niye haykırdı, sana yüz bin kere çadırın önünden ayrılma demedim mi?.. Yeğenim nerede?.

29— Köle, ben hayvanlara yiyecek vermeğe gitmiştim. Dönünce genç yeğeninizin burada olmadığını gördüm, diye söz karşılığı verdi. Robenson kızarak zenciye bir yumruk indirerek onu yere yuvarladı.

30 — O sırada Baytekinin de adamı Kolu eline silâhını alarak koşmağa başladı. Çünkü pars sesine benzer haykırışlar duymuştu. Baytekine yine bir yaban hayvan mı atılmıştı.

31 — Kolu yaprakların arasına gizlendi. Bir de ne görsün, Baytekin bir genç kızla bir ağaca tırmanmış, bir pars ta onlara atılmağa anıklanıyordu. Bu kız nereden gelmişti?

32— Bunu düşünmeğe sıra bulmadan pars ağacın üstünden bir yıldırım gibi Baytekine doğru atıldı. Genç kız bir korku uruncu içinde kalmıştı. Baytekin kollarını açtı, panteri bekledi. Bu sırada Kolu tam çağında yetişmişti, tetiği çekti, grav... diye bir ses ormanı sarstı.

“KOMİK FAHRİ POLİS HAFİYE„ sini Pazartesileri Çocuk Sesinde okuyunuz.

33 — Pars kurşun gibi yere yuvarlandı. Genc kız da, Baytekin de kurtulmuştu. Kız Baytekine: Beni kurtardınız sağ olunuz bunu ölünceyedek unutmıyacağım, dedi, genç delikanlının elini sıktı,

34—İhtiyar Robenson yeğenini aramağa çıkmış, Baytekinle görüştüğünü görünce tabancasını doldurmuş, sessizce bir ağacın önüne gelmişti. "Bir Türk benim yeğenimle konuşuyor ha.. Şimdi görür,, diyerek tetiği çekmişti.

35— Ormanda ikinci bir gürleme duyuldu, bir kurşun Baytekinin koluna çarparak geçti. Genç Türk kollarını açarak boşlukta bir gez sallandı, kız ne olduğunu anlayamadı, şaşırdı, kaldı.

36— Baytekin yere yuvarlanmıştı. Robenson tabancasını Kolu'ya da dikerek: "eller yukarı, yoksa sen de bayın gibi geberirsin,, diye haykırdı. Kolu ellerini yukarıya kaldırdı. Genç kız: "Amca, ne yaptın, "bu genç avcı benim canımı ölümden kurtarmıştı, sen ise onu öldürdün, dedi. Robenson kızdı.

37 — Yeğenine dönerek: "Haydi bakayım, sen de çadıra dön, çok söz istemiyorum.. Orada bir genç Türkle başbaşa kalmak, ne demektir, ben sana gösteririm diye haykırdı.

38 — Bu sırada yapmacıktan yere yuvarlanan Baytekin bir kaplan hızile yerden fırladı, "Eykoca ihtiyar, beni yine öldürmek istedin ha... Al bakalım şu yumruğu,, bir, iki.. diyerek İngilizin yüzüne ekledi.

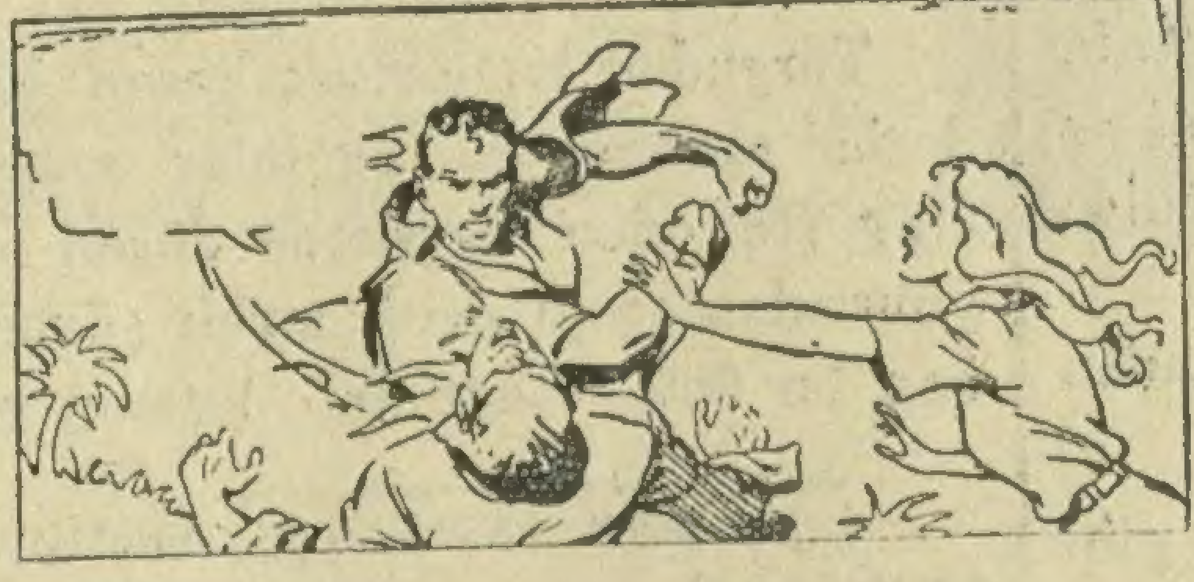

39 — Bu da üç.. Şimdi yere yuvarlanma sırası sizin..,, diyen Baytekin üçüncü yumruğu indiriyordu ki Robenson'un yeğeni genç kız "yeter.. yeter!.,, diye ileri atıldı, yalvardı.

40 — Baytekin yağını bağışlayarak bıraktı, arkasından: yeğeniniz olmasaydı çoktan canını dizmanlar alırdı, öyle sanıyorum ki yakında onu Tam'uya göndereceğim dedi. Kız, elini sallayıp ayrıldı.

41 — Baytekinle Kolu çadırlarına dönünce genç avcı: Haydi oğlum, şu parayı al, şara git, şu telyazısını İstanbula çek, burada bir kara panter tuttuğumuzu yazdım,, dedi.

42 — Koluyu gönderdi, çabuk dönmesini de söyledi. Sonra ağaca aynasını asarak büyüyen sakalını traş etmeğe başladı. Hiç bir nesneden işkili kalmamıştı. Panteri satarak alacağı parayı düşünüyordu ki koca bir aslan arkasına gelmiş, sıra gözetliyerek Baytekine dişlerini gıcırdatarak bakıyordu.

— Sonu var —

Gelecek sayıda Baytekin bakalım aslanla neler yapacak?.

Deniz Kurdu De

Bu ötkünç'ün içinde bir tek yabancı söz yoktur. Öz Türkç

On altı yaşında büyük Turgutun güzel kadırgasına ayak basan Deli Bayram, bu zeybek yavrusu pek az sonra kendini gösterdi. Hiç bir boralı kavga, hiç bir savaş olmadı ki genç Bayram bir yararlık göstermemiş bulunsun, kır bıyıklı, keskin kılıçlı zorlu Türk korsanlarının şaşkın yüzlerini güldürecek bir boğatırlık yapmamış olsun.

Turgutun, bu yeni, genç çırağını büsbütün sevmeğe başlaması bu günkü bir savaş yüzünden olduğundan öz ötküncümüze başlamadan önce bu işi kısaca anlatmak gerektir. Turgut, İtalyanın Otranto şarının önünden geçerken iki Venedik kadırgasile Turgutun çektirisi savaşa duruşmuştu... Deniz boranlı, gökler bulutlu, Türklerin önünde yağın çok güçlü idi... Şimdiki Venedik şarını göbek tutarak bütün Akdeniz alış verişini eline geçirmiş, Girit, Kıbrıs adalarile hemen bütün Yunan adalarına, Sakıza, Midilliye buyruk olmuş bulunan Venedik Onovluğu o çağın İngilteresi idi. Güçlü Türk donanmasının bile güç uğraşabildiği donanmasında bütün acunun en güzel yapılmış çok zorlu savaş kadırgaları vardı.

İki Venedik kadırgası Turgutun ince gemisine iki yönden rampa olmuşlar, o iş için kullanılan kancalarla gemileri birbirine bağlamışlardı.

Türkler kendilerinden iki kat çok olan iki yandan gelen yağına karşı döğüşüyorlardı.

Bu döğüş, aslanlarla timsahların boğuşması gibi çok korkunçtu... Bir Venedikli öldüren bir yağını boğan Türk denizcisi, karşısında iki üç sağlam yağın daha görüyordu.

İki düşman kadırgasının çerilerinden en çoğu Türk kadırgasının içine girmiş gibiydi.

Bu çağlarda Turgut kırk yaşını geçmiş bulunuyurdu. Savaş ve acununun bütün acısını, tatlısını tatmış; tüfek oyunlarının en incelerinde en büyük ustalığı kazanmıştı. Çocukluğudanberi ok atmağa güreşe özenmiş olan yiğit korsanın kılıcına karşı duracak olmadığı gibi, bütün Türk korsanları arasında bileğini bükecek güçte de kimse yoktu.

Önceleri çok gez olduğu gibi, işte şimdi de calasunlar [1] babayiğiti Turgudun bütün bu üstünlüğünü, erliğini göstereceği çağ gelmişti:

Bu Anadolu arslanı gözlerinden şimşekler çakarak, dudakları kısılmış, geniş alnına sanki bir karabulut inmiş gibi korkunç bir saldırışla döğüşüyordu kimi çekiliyor, sonra bir top kurşunu hızile ileri atılıyor, sonra karşısındaki yağın kümesinden en zorlu, en güçlü görünen biri ya sol kolu düşmüş olarak, ya bir kılıç vurmasile gırtlağı yaralanarak kanlı göverteye yuvarlanıyordu.

Turgudun bu gırtlak kesen kılıç vuruşu arkadaşlar arasında da yağınlar arasında da tanınmıştı. Döğüşte onun karşısına düşen mutsuzlar, Maltanın yukarıdan aşağı çelik zırhlı şövalyeleri bile vuruşurken bu ünü Akdenizi tutmuş vuruşu belkemikleri

[1] Calasun = eski adı leventtir. Lelent tüfekçi askeri demektir. Alış veriş gemilerini denizde korumak için dışarıdan alınan paralı askere de levent derlerdi. Tarihimizde Akdenizde gezen Türk korsanları "levent kaptanları„ diye yazılıdır.

üstünde soğuk bir yılan k
ile kafalarında canlandırıyo

İki yağın kadırgasın
döğüşen Turgut bugün bütü
kullanmanın gerek olduğunu
dırgalarının kaptanları arkal
ve (Levanti) denilen İskıla
Arnavut savaşçıları olarak
ğılmışlardı. Artık kılıçların
rın uçuştuğu görülüyordu.
arı duru dövme Türk çeliğ
bir kaçının Tolado çeliğ
doğramıştı. Ancak Turgutun
şiyor, yanındaki bir kaç a
kızgın bir kaplan gibi d
denizci bir kaç yerde önü
düğü yağın leşlerinden kü
lâven ve Hırvat savaşçı
taşarak Turgutun üstüne g

Turgut çağ çağ kendini
bağırma ile ileri atılarak çe
parça parça ediyordu, üst
gibi yaralı bereli dağılıyor
kaptanlarının istek veren sö
ölüm çenberi yine sıkışıyor

Turgut bu ölüm borası
tarmakla da kalmıyordu; o
sinin içinde uzayıp gid
bütün olan bitenini görmesi
gerekti; onun için sık sık

Çizen: ORHAN HALİL

AFACAN ACUN YOLCU

7 – Afacanla Topuzun çorbasını pişirmek için kazanı kapatan yamyamlar ağzları sulanarak oynıyorlar, durmadan dönüyorlardı. O sırada Afrika sineklerini öldürmek için havala da dolaşan

8 – Birdenbire yamyamların orasında bir yalazı gördü. Gözlerinin bütün özenile oraya baktı, eline gözerisini aldı. Bu ne demekti?. Ateş yanıyor, bir kazan içinde iki kişiyi pişiriyorlar-

9 — Bunları kurtarmak gerekti. Parmağını kaşının üstüne koyarak uzun uzun düşündü. İşin kolayını bulmuştu. Çarçabuk uçağının içinden bir yengeç çıkardı. Bununla yanan iki

eli Bayram

yazılmıştır. Yazan: *Ali Rıza Seyfi*

ıyormuş gibi, korku
ı.
birleşmiş çerilerile
icünü, bütün ustalığını
nla‥ıştı; Venedik ka-
da İtalyan şövalyeleri
, Hırvat, Hıristiyan
Turgudun üstüne yı-
nirlerinden kıvılcımla-
an başbuğun elindeki
alyan şövalyelerinden
n namlılarını kesmiş,
ruşu gittikçe kötüle-
aş düşüp azalıyordu;
en bu pişkin ve usta
birbiri üstüne düşür-
barılar yaparak İskı-
barıların üstünden
kte idiler.
tamıyor, korkunç bir
indeki ölüm çenberini
atılanlar çil yavrusu
. Biraz sonra yağın
ile yenileri toplanıyor,

de yalnız canını kur-
keskin gözleri gemi-
kanlı boğuşmanın
ler olduğunu bilmesi
resine bakıyor, bitkin

gördüğü yönle-e yaklaşmağa uğraş yordu.

İtalyan kaptanlarından biri artık çok olmağa başlamıştı; usta bir savaşçı olan bu adam, yanındaki Hırvat askeri başbuğile beraber aldıkları bır kaç küçük yaraya aldırmayarak Turgutu iyice sıkıştırmakta idiler. Onların düşüncesine göre Turgutu öldürürlerse Türklerin kolu, kanadı kırılacaktı. Bir aralık Turgutun çevresinde fırıl fırıl dönen, onun yılmaz yüreğini parçalamak isteyen yağın kılıçlarından, meçlerinden biri nasılsa sol omuzuna iki parmak kadar geçti; yarasından akan kan arkasındaki sırmalı al cepken üstünde belli olmayordu; ancak Turgut sıcak kanın için için etin üstünden akıp gittiğini duymakta idi.

Geminin güverte tahtaları da bir sığır kesilen yere benzemişti. Yaralılardan, yere düşmüş ölülerden akan kan yer yer kızıl göller, ince derecikler gibi görünüyordu.

Bir aralık Turgut ikinci kaptan olan "Karadayı,, nın pek kötü bir çevrede olduğunu gördü; bir kır sakallı gemici de kadırganın küreklerinden ikisi arasına sıkıştırılmış olarak üç dört yağına karşı döğüşüyordu.

Turgut korkunç bir:

— Hayda!

Haykırışile ileri atıldı; göz kırpışı arasında birbirlerine çarparak şimşek gibi çakan çelik seslerinden sonra en ileride döğüşen İtalyan kaptanı gırtlağı aşağıdan yukarıya doğ u kesilmiş olarak sağır bir sesle güverteye yuvarlandı; ustura gibi keskin,

Bir deniz kurdunun aslanca duruşu

yıldırım gibi hızlı Türk kılıcının parçaladığı bu gırtlaktan yalnız çirkin bir hırıltı duyularak savaşın uğultusu arasında boğuldu, gitti.

— Daha var —

UĞUNDA

Önceki yazıların özü: Afacanla Topuz Acun ylculuğuna çıkmışlardı. Afrikada yamyamların elinde çorbaları yapılacaktı.

10 — Afacanla Topuz neredeyse
rulacaklardı yukarıdan sarkan bir
geç havada bir iki kere sallandı.
‥ (Hayya, heyya,

11 — Yengeç birdenbire kazanı yakaladı. Mister Tomson çocukları yukarı çekmeğe başladı. Afacan, Topuz ve hele Dikkulak yanmaktan kurtuldukları-

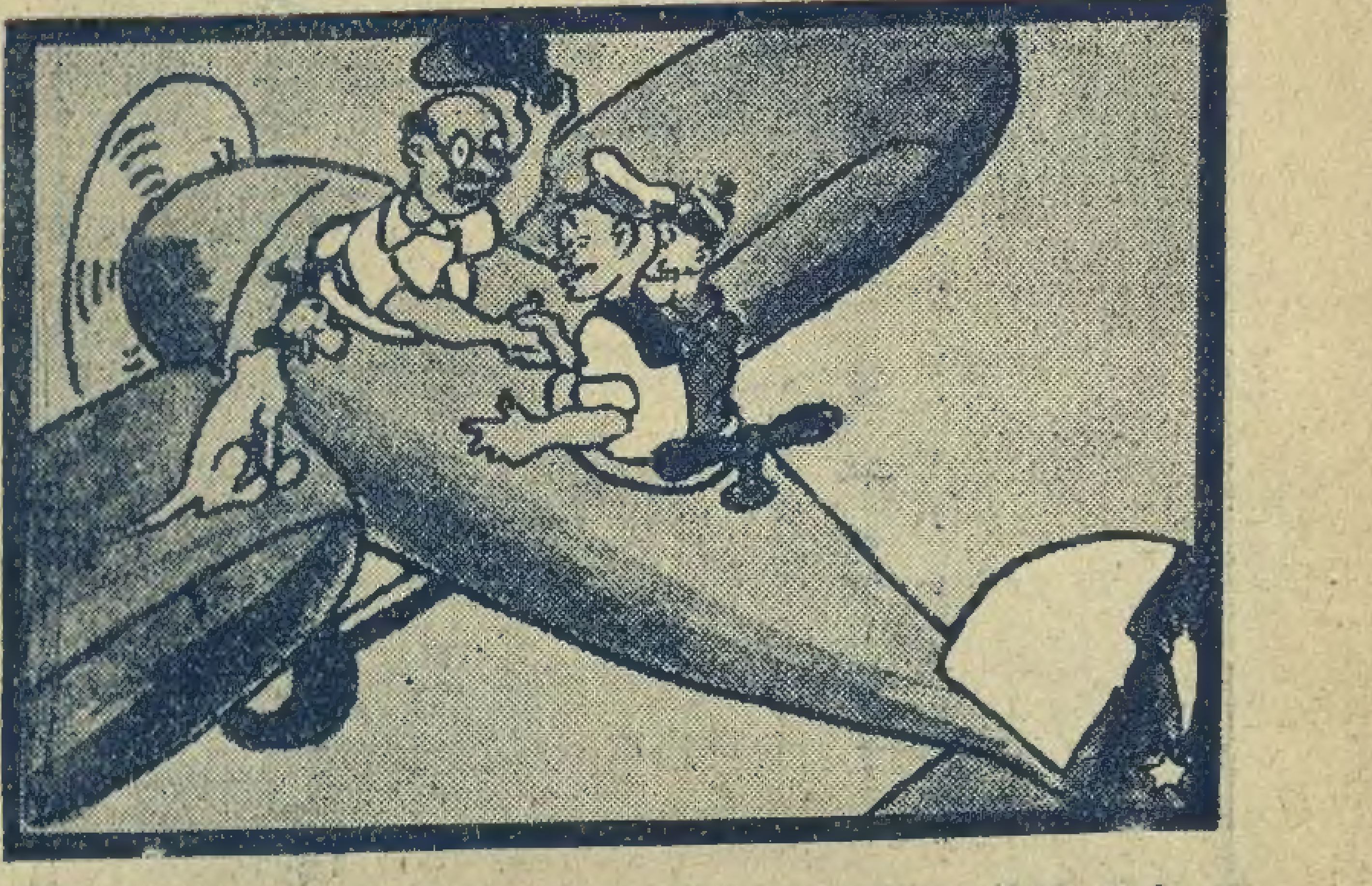

12 — Az sonra iki çocukta bilgicin yanında, uçağın içindeydiler. Dikkulak ta uçak kanadının üstüne oturmuştu. Eller sıkıldı geçmiş olsun denildi. Afacanın da ‥ Kimbilir

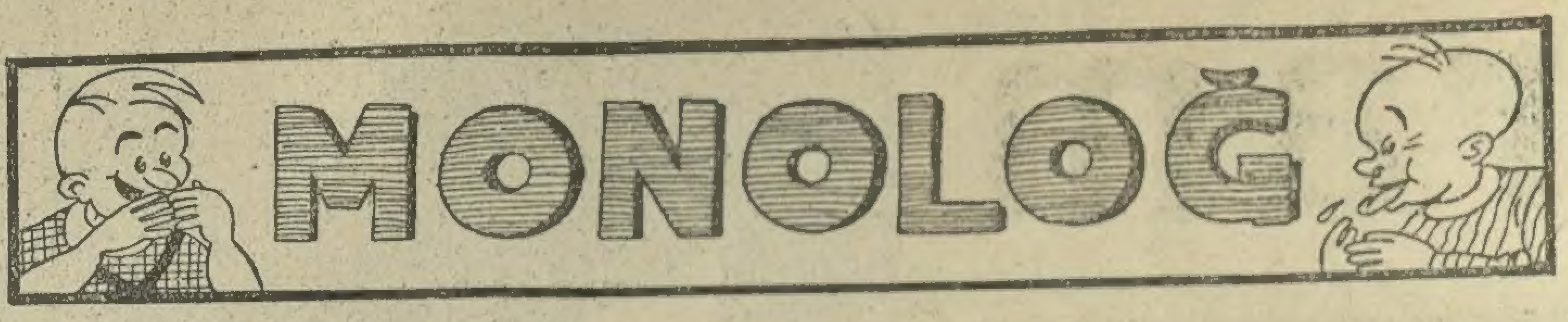

HESAP: KESMEN

Hesapla, yeni adile söyleyeyim (Kesmen) le aranız nasıl? Beni hiç sarmaz. Neden mi?. Birincisinin söylenişi kötü: Hesap!.. Kasap gibi bir şey.. Yalnız söylenişi mi ya? . Yaptıkları da öyle.. Kasap nasıl mini mini kuzuları kıtır kıtır keser doğrarsa, hesap ta mini mini çocukları, ana kuzularını tiril tiril titretir. Yıl sonu sapır sapır döker, macuncu fırıldağı gibi sınıfta döndürür. Onun yelinden döne döne başı dönenler, gözü kararananlar var. İşte bir kurbanı da benim!.

Yeni adının uğurunu denemedik amma.. Sözün gelişi onda da korku veren, bir yüreğe işleyiş var . . O da öbürü gibi bir şey olacak. Baksanıza.. Kesmen.. Hep kesmek, doğramak!.

Hesabın kötülüğü yalnız mektepte mi ya.. Her yerde, her yerde var..

Babamın aylığını, benim gündeliğimi sağından, solundan budayan, kuşa çeviren odur. Babam aylığı aldı mı, fırın, mırın, bakkal, çakkal diye bir hesap, bir kesmen yapar. Cebinde beş para kalmaz Dahası var: Şenlik günleri yaklaştı mı terziye gideriz. Cici, bici elbiseler içinde şöyle şaşırırım. Katlar iner, çeşitler devrilir. Nihayet bir tanesini seçerim, sırtıma giyerim. Beğenirim.. Oh!. Ne iyi hokka gibi. Bayram g'nü bunu giyerek şuraya gider, buraya giderim diye kendi kendime dalarım. Derken babam elimden tutar bomboş dükkândan çıkarız.

Yolda sorarım:

— Baba ne oldu?.

— Oğlum hesap uymadı..

Ben kızgın, kızgın çıkışırım.

Peki amma. O, gözü çıkası hesap bizim işimize ne karışıyor.

Babam yarı öfkeli, yarı şaka cevap verir:

— O, her yere karışır!. Oğlum.. Her yere.

Hesap, hesap. Hesap. Elbise, ayakkabı, yemiş, sinema, iğneden ipliğe kadar gagasını, burnunu sokmadığı hiç bir yer yok.

Zaten adından, sanından belli baksanıza!. Hesap. Kendi buluşuma göre Bu: "He,, le "Sap,, diye iki kelimeden yapılmış bir çeşit yasakçı. Nereye gitmek isterseniz hemen önünüze çıkar. Sivrisinek gibi kulağınıza fıslar, hey!. Oraya gitme sap. Aklını başına al gibi. Dinlemezsen sokar. Soktuğu yeri kabartır. Acısı unutulmaz. Ne yılışık, ne yüzsüz şey. Bu yüzsüz, arsız, şımarık şeyi insanlar bilmem neye her işlerine sokarlar. Ona sormadan hiç bir iş yapılmaz. O bir hakan gibidir: Herkes eğile büküle döğmelerini ilikler, önüne çıkar, baş eğer. Titreye titreye sorar. Ne buyurursunuz yapayım ?.

O, burnu bir karış; soğuk, soğuk düşünür, taşınır. Kaşlarını çatar:

— Olmaz der..

Olmaz dedi mi. Hele tersini yap. Seni de baş aşağı çevirir. Hay gözü çıkası hay!. Hani çingeneye beylik vermişler de önce babasını asmış. İşte hesap ta öyle.

Kendisini insanlar bulmuş. Yetiştirmiş, büyütmüş, adam etmiş, o da önce onlara kafa tutuyor, astığı astık, kestiği kestik.

Kim buldise boynu altında kalsın.

Eğer ben bulsaydım çarçabuk fırlatıp olduğu yere atardım. Belki arsız kediler gibi kokudan alır, gelir yine beni bulur diye, bıyıklarını keser, gözlerini bağlar, kulaklarını tıkar ta.. deniz aşırı, yedi mahalle aşırı mezarlıklara atardım.

Dersinden de bir şey anlamıyorum. Kaç gün gözümü dört açtım, can kulağı ile dinledim, yine kafam almadı ve hep (hesi) gitti, elimde sapı kaldı.

Patlıcanın nasıl oturtması, kızartması, imam bayıldısı, dolması varsa; bunun da: Toplaması, çıkarması, çoğaltması, dağıtması, âdisi, aşağısı bilmem nesi, bilmem nesi var. Amma yiyebilirsen, ye!. Yutabilirsen yut.

Hocamız kurnaz davranıyor. Zehir zemberek sulfatoları nasıl şekerleyerek yutturурlarsa o da hesapları hep tatlılar, yemişler üzerine yapıyor. Fakat onun kendisi böyle tatsız, tutsuz, yavan olduktan sonra bir yıl pekmez içinde kalsa yine sipsivri, kazık gibi çıkar.

Muallimimiz: Bir soydan, bir soptan olmayan şeyler bir yere toplanmaz dedi. Meselâ armutla, elma. Şeftali ile kayısı. Buna benzer bir sürü.. Yemiş, insan, hayvan, para. Hiç bir şey toplanmazmış. Bu da tuhaf. Ben kaç defa armutla elmayı vişneyle kirazı bir sepete topladım. Bir defa ağaçtan bile düştüm. Hele ağaçları birbirine yakın olursa daha iyi toplanır.

Sonra:

Türk, Rum, Yahudi, Arnavut, Arap ayrı ayrı soydan olduğu halde pekâlâ bir şehirde toplanabilir.

Öküz, inek, beygir, manda, eşşek. Ayrı soydan olduğu halde pekâlâ bir ahırda toplanıyor.

Tavuk, hindi, kaz, ördek, horos bir kümeste toplanıyor. Hocamız niçin böyle söyledi anlayamadım.

Galiba . . Kedi ile köpek bir yerde toplanmaz demek istedi. Öyleya. Kedile, köpeğin toplandığı yerde kavga gürültü tüter. Tavşanla, tazı, tekirle - fare, kartalla - leylek, kurtla - kuzu da bir yere toplanamaz. Fakat geri kalanları mis gibi toplanır.

Hocamız hesap yaparken, ara sıra hep elde bir, elde beş, elde altı diye saçmalıyor. Bir gün bir de eline baktım. (Sağı, solu araştırarak - aman işitmesin) Bir de eline baktım vallahi bir şeycikler yoktu. Demek çocuk diye bizi atlatıyor.

Daha neler de, neler.

Her hesap dersinde bizim kara tahta aktör gibi türlü kalıba girer. Türlü renge boyanır. Bazan manav olur. Türlü, türlü yemişlerle dolar. Bazan sebzeci, kitapçı, kömürcü şu, bu olur. Tebeşir: Kalfa. Muallim: Satıcı. Silgi de: Aptal bir alıcı, alış verişçi. Tahtaya çizilen, yapılan yemişleri hep o, yer Malları hep o alır. Siler, süpürür, götürür. Bir çok günlerde de, tahta bir kasa, tebeşir para basıcı, silgi de dakikada milyon eriten. harvurup, harman savuran bir batakçı olur. Bin, yüz bin, milyon, trilyon vız gelir. Hepsini bir dakikada batırır.

Eğer silgimizin yediği yemiş, kırdığı ceviz, erittiği milyonlar doğru olsaydı dünya batardı.

Bereket versin bunlar hep on paralık tebeşirin ucundan "bizim Donkişot,, silginin karnına; oradan da toz halinde bizim burnumuza geliyor. Bu kadar. Milyon, trilyon gürültüsü bizi ancak hapşırtıyor:

(Hapşırır) Hapşiii... Aman Muallim

Bey duymasın yanarız, beni yine sınıfta bırakır...

Beni iki yoklamaya kaldırdılar. İlk önce toplamayı sordu'ar. 2.0 koyun., 400 keçi.. 500 dana.. 200 tavuk.. Topla bakalım...

Ben ne olur ne olmaz bir yanlışlık olmasın diye sordum..

— Efendim aralarında kurt, tilki filân da var mı?.

Hoca, "Yok,, dedi.

Öyleyse buz gibi toplanır diyerek çatır çatır topladım.

Tamam 130) çıktı.

Muallim bey sordu:

— O nedir?..

— 130)

— Peki amma 1300 koyun mu, keçi mi, dana mı?..

— Hepsinden var efendim.

— Otur öyleyse dedi başkasını kaldırdı.

Bir iki ay sonra tekrar kalktım.

Adi kesir nedir diye sordular?..

Evde annemden işitmiştim... Birgün babama:

— Ben adi şeylerden hoşlanmam, dedi... Babam da «Bravo... Çok doğru» demişti. O aklıma geldi.. Bedavadan ben de bir bravo alırım diye:

— Efendim ben adi şeylerden hoşlanmam, dedim.

Bütün sınıf kıkır kıkır güldü..

Hoca da gülerek:

— Ha şöyle... Bravo... Aferin otur dedi..

Vay canına demek kırk yılda bir üstüne vurdurduk. Sevinerek yerime oturdum.

Yıl sonuna yakın bir daha kalktım.

Muallim bey:

— Söyle bakalım Afacan bir lirayı sekize bölsem, birini arkadaşına versem ne olur?..

Ben:

— Liraya yazık olur efendim geçmez dedim.

Hay dilim tutulsa da söylemez, olsaydım. Aptal!... Liraya acıyacak bir sen mi kaldın?... Varsın ne yaparsa yapsın. Sekize, ona, yüze, ikiyüze bölsün... Makasla kıymık kıymık etsin.

— Çok iyi olur efendim, diyiver gitsin gitsin.

Sonra ne oldu biliyor musunuz! Liraya değil bana yazık oldu.

O yıl sınıfta topu attım.... Ah bu kuru kafa ah.... Ah... Bu hesap... Bu kesmen ah....

İhsan Vural

Şarlo Afrikada No. 2

— Geçen Sayıdan —

4 — Yamyam Gorilin üstünde oynayıp tepindikten sonra Şarloya: "Ey büyük kral, bırak beni, elini öpeyim! Dedi. Şarlo: Op.., Diyerek elini uzattı. Sonra, bir büyük taşın üstüne oturdu. Derin derin düşünmeğe başladı, "Elimi öptürecek gez bu Afrika cücelerini aldattım,, diyordu. Fakat bu sırada bir dil Kral birinci Şarlo Hazretlerinin durmadan elini öpüyor, öpüyor, öpüyordu. Şarlo bu el öbeni görmek için başını çevirmişti ki bir de ne görsün? Elini yalıyan korkunç yeleli bir aslan değil mi? Şarlonun düşüncesi, içindeki duyduğu kıvanç yarıda kaldı, balta girmemiş ormanların aslanı işte karşısındaydi. Şimdi ne yapacaktı. Koca Kral aslana yem mi olacaktı?

5 — Şarlo aslanı gözlerinin güçlü ışıklarile bayıltmağı, onu (ipnotize) etmeği tasarladı. Hele bir deneyim, dedi. Ey aslan, gözlerini kapa, uyu, ben öyle istiyorum, diye söylendi, yırtıcı hayvana doğru gözlerini açtı. Bu bakışlar aslanın, değil gözlerini kırptırmak, kılını bile oynatmadı. Şarlo: "Demek ki uykun yok, ha? Aslan Efendi, ben Cüceler Kralı Birinci Şarloyum. Buyruğuma boyun eğ, göreyim seni,, Dedi. Aslan yine aldırış etmedi. Aralarında iki soluk arası kadar bir sessizlik sürdü, sonra Aslan Şarlonun pantolonuna dişini geçirdi. Tam bu sırada Şarlo bir çan ipi sanarak uzunca bir urgana sıkı sıkı yapıştı, "Şimdi çerilerimi çağırayım da gör,, dedi.

6 — Urganı aşağı doğru bütün gücile çekti ziller çalacağına, açnlar ötecağine Şarlonun eline gele gele birde ne gelsin beğenirsiniz, küçük bir maymun gelmesin mi? Meğer urgan sandığı uzun nesne maymunun kuyruğu değilmi imiş. Şarlonun kafasında, maymunu gprünce, bir şimşek çaktı, kendine yazık ettin, be şebek, ne yapayim, sen böyle istedin, dedi, hızla geriye dönerek küçük maymunu aslanın açık ağzının içine fırlattı.

— Oh. Bu av aslana pek tatlı gelmişti. Ne yazık ki dişinin kovuğuna bile girmemişti. Şarloya: "Sağol, varol,, diyeceğine kızgınlıktan tüyleri diken diken oldu. Belki de şimdi Kral Birinci Şarlo Hazretlerini yemek için dişlerini biliyordu. Şimdiden gıcır gıcır öttürüyordu bile.

— Daha Var

Baklayı ağzından çıkardı

– Afacanın manzum; hikâyeleri –

Yazan: *Necdet Rüştü*

— 1 —

Bir köylü adam varmış. herkes onu severmiş,
Çok kötü bir huyundan fakat köyde nam vermiş:
Kızmış olursa eğer, bir adama, bir işe.
Durmaz küfür edermiş geleceğe, geçmişe!.
Köylü yine giderek bu adamın suyuna,
Aldırış etmezlermiş onun kötü huyuna!
Hatır sayarmış hepsi, bu kılık geçer diye!..
Fakat köylü durmadan söğermiş her saniye,
Biraz kızdırıldımı suratını asarmış,
Atalarına kadar kötü sözler basamışl..
En sonda bütün köyün erkek, çocuk, kadını
Bu adama takmışlar "Ağzıbozuk,, adını:
Ağzıbozuk kahvede!.. Ağzıbozuk geliyor!.
Ağzıbozuk evinde!.. Herkes onu biliyor!..
Yine bu köyden olan bir kurnaz adam varmış,
Kimin ne derdi varsa ondan akıl sorarmış!..
Bu adamın aklını bilirmiş bütün dünya,
Adına denilirmiş ülkede " Köse kâhya ,, !...
Ağzıbozuk düşünmüş: Neye varacak bu iş ?..
" Köse kâhya ,, ya koşup derdini döküp,sermiş:
— Söğenç olduğum için kimse konuşmaz oldu,
" Aman!.. bana akıl ver, adım "küfürbaz oldu!.
" Köse kâhya ,, demiş ki:
— " Bu işin çaresi var,
" Sen dilinin altına küçük bir bakla koyar
"Bir çağda çıkarmazsın.. kötü bir söz söylerken
" Diline bakla gelir, sen vaz geçersin hemen!,,

. . . . ,

Ağzıbozuk, kâhyadan bu nasihatı kapmış,
Diline bakla koymuş, öğüdü bütün yapmış
Gerçekten dili temiz, konuşması hoş olmuş,
Eski arkadaşlarla, öz değerini bulmuş!,

— 2 —

Gün geçtikçe yayılmış bu havadis herkese,
Birgün bir sürü çocuk girişmişler bir bahse :
" Kim çıkarabilirse bu baklayı ağzından,
" Sözlerini dinleriz, bize olur kumandan!.. ,,
Onların arasında varmış bizim Afacan,
Birden ayağa kalkmış bunu duyduğu zaman;
Demiş: " Afacan yapar böyle bir işi ancak,
" Yarın mutlak ağzından baklayı çıkartacak!.. »

— 3 —

Afacan ertesi gün hemen işe koyulumuş:
Birçok yere baş vurmuş. büyük bir yılan bulmuş,
Bir kutunun içine yerleştirmiş iyice,
Sallıyarak kızdırmış, aç bırakmış bir gece!..
Sonra ertesi günü götürmüş bu adama,
Demiş ki: «Bu armağan lâyık değildir amma,
«Çocuk hediyesini güzel bulursunuz siz,
«Para toplayıp aldık.. Lûtfen kabul ediniz!.. »
«Ağzıbozuk sevinmiş» bu armağana gayet,
Koparmıya koyulmuş iplerini nihayet,
Fakat aç kalan yılan içeriden çıkınca,
«Köylü birden » bağırmış deli gibi çılgınca!..
Yılanı görür görmez korkusu birden artmış ,
Ansızın ağzındaki baklayı da çıkartmış!
Bakla çıkıverince söğmeye de başlamış,
Gülüşen çocukları bir güzelce haşlamış!..
Öyle kötü sözler ki.. Ne bunları duyunuz ,
Artık ne ben yazayım, Ne de siz okuyunuz:
Çocuklar işitmemek için bir yana dalmış!..
Şu «baklayı çıkartma..» Sözü o günden kalmış!.

ACUNDA NELER OLUYOR

Acunun en büyük köprüsü

Acunun en büyük köprrürü Kaliforniyada Oklandla San Fransisko arasında yapılacakmış, bu köprü şöyle böyle 24 milyon Türk lirasına çıkacak, ancak 1937 yılında da bitecekmiş.

Bu köprünün uzunluğu 12 kilometre, genişliği 18 metre olacakmış. Bakalım, bu işi sonuna erdirebilecekler mi?.

Atlantik Dışdenizini geçmiş

Son günlerde Reks adında bir İtalyan vapuru atlas Dışdenizini 4 gün 13 saat 58 dakikada geçmiştir. Bu rekorun da bir İngiliz dışdeniz vapuru ile kırılması beklenmektedir.

ŞEN SÖZLER

Niçin Konuşmıyormuş?

— En aşağı on ay var ki haminneme bir şey söylemiyorum!.

— Neden, kızgın mısın ?

— Hayır, sözünü kesmek istemiyorum, daha bana sıra gelmedi ki..

O da Gidiyormuş!

— Ablam, yemek pişirme mektebinin derslerine gidiyor.

— Benim ablam da öyle..

— Ya... Mideni düzeltmek için hangi ilâcı alıyorsun ?

Neden Şarkı Söylemiyor?

Erkek — Artık şarkı söylemiyor musunuz ?

Kadın — Hayır, doktor müsaade etmiyor.

Erkek — Demek doktor üstünüzdeki apartmanda oturuyor..

Nasıl Söyleşin?

Hizmetçi — Beyfendi, misafirlerinize yemek hazır mı, yoksa yemeğe buyrun mu, diyeyim?

Bey — Eğer dün akşamki gibi ise hiç bir şey söyleme.

Düşünce

Hırsız girdiği salonda tabloları görünce, kendi kendine:

— Eyvah.. Acaba hangisi daha çok para eder? Raphaél'in mi, yoksa Rembrand'ın tablosu mu ?

Yaman buluş

— Açlığı insan kemerini darlaştırmak lâzımgeldiğini görünce anlıyor..

— Benim gibi yap, lâstikli bir kemer tak. O kendi kendine haberin olmadan darlaşır.

Mavi Güvercin

Prens Batn sarayında bir mavi güvercin görmüştü. Bunu babasından istemiş, bulamamıştı. Bunun üstüne Batu yolculuğa çıkmış, Mavi Güvercinin kapalı bulunduğu Yılanlı kadının sarayını öğrenmiş, oraya varmıştı. Yılanlı kadın, kızını Batuya vermek istemiş, Batu bu çın gibi kızı almak istemeyince saraydaki bütün güzel kızları da yerde buldu. Yılan oluvermişlerdi. Az sonra Batu kendisini

Burası hapishane idi. Doğruldu kalktı, kaçmak için bir çare istedi. Fakat koskocaman bir ejderhanın yanıbaşında nöbet beklediğini gördü. Prens kalkınca ejderha müthiş bir ıslık çalarak kafasını kaldırmış, ağzını açmış Batunun yüzüne bakıyordu. Tam bu sırada prensin aklına çörekçi kadının verdiği taşlar geldi. Bir taş çıkardı, ejderhanın açık duran ağzından içeriye attı. Taş yılanın ağzına girer girmez koca canavar hemen taş kesildi ve cansız olarak yere yıkıldı. Prens çarçabuk hançerini çekerek ejderhayı param parça etti.

Yılan öldükten sonra ağzındaki taş lâzım olur diyerek tekrar çıkardı, aldı.

Akşam olup ortalık kararınca hapishanesinin kapısı aralık oldu, başka bir yılan bir parça kuru ekmek getirdi. Prens bunu görünce derhal yılanın üstüne yürüdü, Fakat ejderha korkacak yerde ağzı müthiş surette açarak prense saldırdı.

Prensin elinde müthiş silâh vardı: Taş! derhal bir taş çıkardı, bu yılanın da ağzına attı. Yılan cansız kalınca saldırdı. hançerile parçadı, taşını geriye aldı. Prens Batu bu suretle iki ejderhayı öldürmüş, oldukça serbes kalmıştı. Şimdi hapishanenin kapısı açıktı. Artık yolunu kesecek birşey yoktu. Etrafını dik katlice gözden geçirerek yavaşça dışarıya süzüldü. Ayaklarının ucuna basa basa sarayın üst kısmına çıkmağa başladı. Yoluna çıkan hiçbir tehlike olmadı. Nihayet kaled-ki salona ulaştı. Mesele doğru idi! Tıpkı çörekçi kadının dediği gibiydi, süslü bir mermer masanın üstünde altın kafes içinde çaktanberidir aradığı Mavi güvercin duruyordu. Birdenbire kafesin üstüne atılarak bu değerli hazineyi alıp kaçmak istedi, fakat muvaffak olamadı. Çünkü kafesin karşısında öncekilerden çok büyük ve çok korkunç üç tane ejderha nöbet bekliyordu. Bu üç yılan insanın tüylerini ürperten ıslıklar çalarak kafalarını kaldırdılar ve prense saldırmaya hazırlandılar. Fakat üçü de birbiri ardınca gırtlaklarına birer taş yiyerek cansız bir halde yere serildiler.

Prens hemen kafese koştu, korkudan zangır zangır titreyen Mavi Güvercini aldı. Okşamağa başladı. Tam bu sırada gözbağcı çörekçi kadının sözünü hatırlayarak güvercinin gözlerine üç defa üfledi. Güvercin birdenbire güzel bir prenses oldu. Altın renginde sarı saçları, gök renginde mavi gözleri vardı. İnsan şekline girer girmez:

— Ah prens Batu, ne yaptın, dedi. Çörekçi kadın sana dememişmiydi ki Güvercinin gözlerine ejderler sarayından kurtulduktan sonra üfle diye?! Şimdi ne yapacağız? Buradan nasıl kurtulacağız?

— Hakkın var, sabırsızlık ettim. dedi. Biraz düşündü. Hemen hançerini çekerek yerde yatan üç ejderin kafasını koparttı. Yılanların boyu akıl almıyacak kadar uzundu. Bunları birbirne bağlayarak sarayın altına ulaşacak kadar uzun bir halat vücuda getirdi. Ve mavi Güvercinini de alarak burunları kanamadan yere indi. Artık vakit kaybetmeğe gelmezdi. Korkularından büsbütün kuvvet alarak var kuvvetlerile saraydan uzaklaştılar. Fakat daha diledikleri kadar yol alamamışlardı ki arkalarından yükselen bir takım boğuk boğuk homurtularla karışık keskin yılan ıslıkları duydular.

Gözbağcı Yılanlı Kadınla ejderler sarayının bütün kamusu bu iki zavallıyı takip ediyorlardı. Hiddetlerinden deliye döndükleri için homurdanarak, ıslıklar çalarak, naralar savurarak koşuyorlardı. Prens Batu ile prenses Mavi güvercin artık mahvolduklarını sandılar. Çünkü kurtulmanının imkânı kalmamıştı.

Yılanlı kadın artık adam akıllı yaklaşmıştı. Prens birdenbire:

— İyi kalpli güzel çörekçi kadın anne! sıkıştık, imdadımıza yetiş! diye haykırdı. Tam bu sırada gözbağcı yılanlı kadınla binlerce ejderha iki zavallının etrafını sarmışlardı. Neredeyse yakalıyacaklardı.

Fakat prensin sözleri biter bitmez prens Batu ile, prenses Mavi güvercin hemen yine birer beyaz güvercin oluverdiler ve tam yakalanacakları sırada kanatlarını açarak:

— Pırrrr! diye havalandılar. Ve uzaklaştılar. Bunu gören gözbağcı yılanlı kadın inadından saçlarını yoldu, yerde çırpına çırpına can verdi. Acaba prensle prensesi yakalasaydı ne yapacaktı? Artık orasını da siz hesaplayın bakalım.

İki beyaz güvercin uçarak az zamanda iyi kalpli çörekçi kadının çiko-

(İkinci yüze geçiuiz)

latalı evine vardılar. Büyücü kadın bunları büyük iltifatlarla karşıladı. Gözlerine üçer defa üfledi, prensle prenses yeniden insan oldular. Çörekçi anne prenses Batu'ya:

— Ah sabırsız ah! diye sitem etti, ben olmasaydım o fena kadın seni kimbilir kaç parça edecek, yılanlarına ziyafet çekecekti. Her işte sabır lâzım olduğunu bir daha sakın unutma!

Mavi güvercin prens Batu'ya kendisinin hakikaten bir prenses olduğunu söyledi. Batu da ne olursan ol seninle evleneceğiz dıye söz verdi. Ondan sonra prenses başından geçenleri anlatmıya koyuldu:

— Büyücü yılanlı kadın benim gençliğimi, güzelliğimi kıskanmış! Benim bundan haberim yok! Bir gün birdenbire mavi bir güvercin oluverdim. Ssnelerdenberidir o kafesin içinde idim!! dedi.

Sihirbaz çörekçi kadın da:

— Evet, mavi güvercinin sözleri doğrudur. Şimdi doğruca evinize giderek mes'ut yaşayınız yavrularım! dedi. Biraz düşündü; fakat, diye ilâve etti, yollar pek uzundur, gidemezsinin durun size bir araba bulayım.

Hemen yerden bir fındık kabuğu aldı. Bir şeyler söyledi, fındık kabuğuna üç defa üfledi. Prens Batu ile prenses mavi güvercinin hayretten gözleri faltaşı gibi açıkta kaldı. Minicik fındık kabuğu birdenbire Acun yüzünde bir eşi daha bulunmayan bir lâstiklı fayton oluvermişti. İyi! Güzeeeel amma ya bu faytonu kim çekecekti, hayvan yoktu. Sihirbaz çörekçi kadın anne bunun da kolayını buldu.

Yerden iki böcek yakaladı, yine bir şeyler okudu, üç kere üfledi. Böcekler hemen birer at oluvermişlerdı. Hem de de ne at? Ates gibi, şimşek gibi birer at oluvermişlordi. Prens bütün takımlarile hazır olan bu ıkı tane kuvvetli katanayı faytona koştu. Sihirbaz çörekçi kadınla vedalaştılar, ona yürekten binlerce teşekkür ederek faytona yerleştiler. Prens Batu kamçıyı şaklattı. Atlar şahlanarak faytonu bir yel gibi uçurmıya başladılar. Mavi Güvercin çörekçi kadın anneye, gözden kayboluncaya kadar ona mendıl salladı. Sihirbaz kadın da böyle iyi kalpli iyi genç prense yardım ettiği için çok sevindi!

Birkaç gün sonra prens Batunun sarayına ulaştılar. Prensin babası dünyada benzeri görülmemiş eğlenceleri oğlunu ve Mavi güvercini karşıladı. Prens Batu arabadan inerek babasının ve annesinin elini öptükten sonra:

— Sevgili babacığım, güzel anacığım işte size gelininizi getirdim, mavi güvercin budur! dedi ve hemen ayak üstünde başından geçnnleri anlattı Hakan derhal düğün hazırlıklarına başlanması için emirler verdi. Hazırlıklar bittikten sonra düğün başladı. Prens Batu bu sırada tekrar yola çıkarak çörekçi kadın annenin çikolatadan evine gitti ve onu düğüne davet etti. Çörekçi kadın anne de kabul etti ve:

— Otur şu seccadeye de gidelim dedi.

Prens Batu seccadeye oturdu, sihirbaz çörekçi anne küçük bir değnekle seccadeye vurunca ufacık halı parçası mükemmel bir uçak gibi havalandı. İki dakikada saraya vardılar.

Kırk gün, kırk gece düğün dernek kurdular. Herkes prense, prensese bir hediye verdi. Sihirbaz çörekçi kadın da bu seccadeyi onlara bıraktı. Artık ne değer geçtiğini düşünün bir kere. Sihirbaz kadın tekrar evine döndü. Yediler, içtiler muratlarına erdiler.

BİTTİ

Şen Sözler

Fayda!

Bican efendi meşhur bir hayvan canbazına bakarak:

— Arkadaş dedi. Sen sıska, zaif ince uzun birisisin. Arsların kafesine girerken korkmuyor musun?

— Hayır bilâkis arslanlar beni görünce canı acıyarak bakıyor, üstüme saldırıyorlar.

— ?!

Akıl?!!

Bir ressam resim yapıyor bir adam da seyrediyordu. Seyreden adama ressam dönerek birdenbire:

— Ben sizin yerinizde olsaydım hep kış manzarası yapardım dedi.

— Nedan

— Hiç olmazsa ağacların yapraklarını yapmaktan kurtuluçdum.

— ?!

Bulmacada kazananlar

51 Numaralı resimli bulmacamızda saklı bulunan çifçi sahibini doğru bilenler arasından hediye kazananların isimlerini yazıyoruz.

Bir para çantası kazanan

Galatasaray lisesi s. 5 no. 302 Sami.

3 aylık abone kazanan

Eskişehir Ülkü ilk mek. s. no. 249 Gürbüz Sait H.

Bir şişe kolonya kazanan

Kadıköy Moda caddesi kadife sok. no. 13 Garbis.

DİKKAT Birincilik, ikincilik, üçüncülük derecesi kazananlar gazetemizde neşredilmek üzere birer ufak fotoğraf göndermelidirler.

Birer çikolata kazananlar

(Anadoluya kitap)

Denizli Gazi mek. s, 5 no. 194 Nejat, Beyoğlu musevi lisesi s. 5 no. 161 Marko, İst. Topkapı hamam odalar so. no. 20 Handan, İst. 6ıncı ilk mek. s.5 no. 229 Veli, Bayramiç Millî Zafer mek. s. 5 no. 113 Salim, Fatih HaFriye lisesi s. 7 no. 62 Kadir

Hikâye Kitabı Kazananlar

İst. Beyazıt Vezneciler cad. no. 118 Yakup, Konya orta mek. s. 2-D no. 678 adil, İzmir Namazgâhaltı ilk mek. s. 4-A no. 200 Hayati, İst. 1 inci ilk mek. s. 4 no 107 Umit, Menemen Kub'lây mek. s. 5 no. 162 Vecahat, İst. Gazi Osmanpaşa orta mek. s. 2-E no. 361 Abdurrahman, İst. Küçükpazar mek sok. no. 2ü Semiha, Balat Karabaş mah. no. 9 Fani Penso, Kütahya Derviş paşa ilk mek. s. 5 no. 601 Cemal, İst. Kız Muallim mek. s. 3-O no. 1 Belkıs Muhtar Hanım ve Beyler

Birer Yazı Defteri Kazananlar

İst Şehremini Tatlıpınar cad. no. 39 Ahmet, İzmit Yeni Turan ilk mek. s. 5 Nezih, Edremit orta mek. no. 4 Sadettin, Çamlıca Çifte İmam sok. no. 19 Nazmiye, İst. Füruzaga Türkgücü sok. no. 5 Yorgi, Ankara Lozan Palas oteli Feyzi Bey oğlu Hasip, Balıkesir Mithat paşa ilk mek. s. 4 no. 236 Münevver, İ ti. Koca Mustafa paşa Civarı alev bey sok. no. 8 Suvi, Çapa 31 inci ilk mek. s. 4 m. Sabri Büyükada Yılmaz Türk cad. no. 23 adnan Antalya lisesi s. 1-A no. 229 Alâettin

—SON—

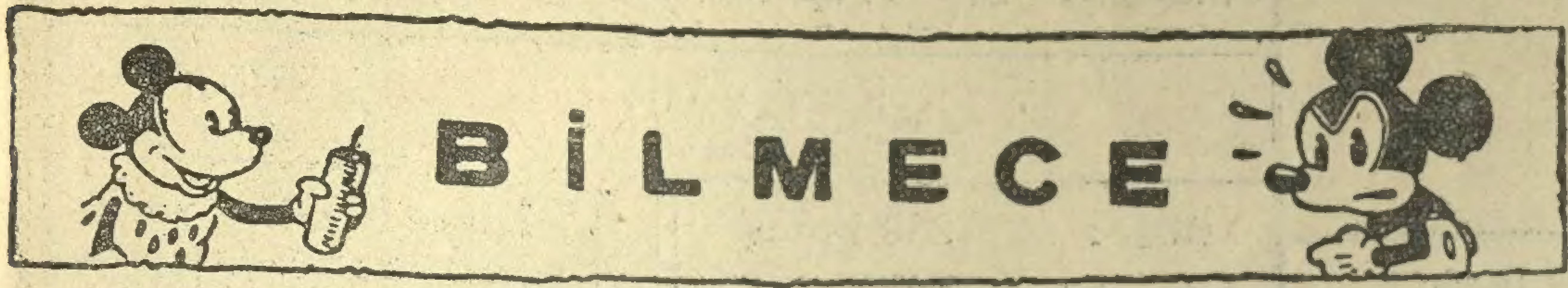

Bildirmece-2

Bu haftaki bilmecemiz sorgulardır. Hal varakaların aşağıdaki kuponu ilâve ederek (*İst. posta kutusu 617 AFACAN gazetesi 2 inci bilmece memuru*) adresine 3 hafta içinde gönderiniz.

Bu hafta sizlere üç tane sorgu bilmecesi koyuyoruz.

Bu sorgular zor olmakla beraber biraz düşünülürse kolayca bulunabilir. Cevaplarınızı sıra numarasile yazınız Zarflarınızı açık bırakarak 40 paralık pul yapıştırırsanız bilmeceleriniz posta da kaybolmadan bize kadar gelebilir.

SORGULAR

1 — İlk önce kar gibi beyazım, sonra çimen gibi yeşil olurum, en sonra Mayıs ayında kan gibi kırmızılaşırım. Bildiniz mi ben neyim?

2 — Hangi fıçıya su koyulmaz?

3 — Güneş pişirir, eller toplar, makineler ezer, ağızlar içer nedir?

ARMAĞANLARIMIZ

Birinciye: Güzel bir mektep çantası

İkinciye : Zarif ve kıymetli bir masa saati

Üçüncüye: 6 aylık Afacan abonesi 100 üncüye kadar ipekli mendil, Dolma kalem ve başka kıymetli armağanlar verilecektir.

Bilmecede Kazananlar

103 numaralı kelimeli bilmecemizin halli: Çukulata-Ki-Karagöz Nasihat Uç-Kurabiye-Çan-Nark-Sa-Kasa-Iki-La La-Ahu-Bağaç-Öt-Aziz-İle- idi.

Doğru yapanlar arasından armağan kazananların isimlerini yazıyoruz:

Bir Futbol Topu Kazanan

İzmir Göztepe Arif ef. so. no. 3 Salâhattin Bey

Yarım Kilo Şeker Kazanan

İst. Füruzağa Karadut cad. no. 24-36 no. 1 Froso H.

Bir Albüm Kazanan

İst. 3üncü ilk mek. s. 2-1 Hikmet b.

Şekerleme Kazananlar
(Anadoluya Kitap)

İzmir karşıyaka K.paşa cad. memba suları deposu no. 116 Kemal, Eyüp orta mek. s 2-D no 217 Ferit, İst. Davutpaşa tramvay cad no 59 Nezahat, Bursa erkek orta mek s 2-B no 32 Şerafettin, Bursa erkek lisesi s 2-A no 22 Mehmet, İst. Pertevniyal lisesi s 4-E no 196 H. Cahit, Beşiktaş 46 ıncı ilk mek s 2 no 31 Erdoğan bey ve hanımlar

Birer kutu boya takımı kazananlar
(Anadoluya kitap)

Taksim kazancılar yokuşu no 93 İhsan İst. 13üncü ilk mek s 5-2 no 440 Ziver Edirne Karağaç Gazipaşa kız şehiryatı mek no 187 Nuriye, İst. Sofular Tekke so no 18 Leman, Milâs orta mek no 53 Muzaffer, Adana orta mek s 2-A no 523 Nüsret, İst. 13üncü ilk mek no 320 Süreyya, İst. kadırga 3üncü ilk mek s. 3 no 226 Fikret, İst. Langa hisardibi apart. no 22 Yervant, Adapazar Zıraat bankası müd. Cevat bey oğlu Şecaat b. ve h. lar

birer bisküvit kazananlar
(Anadoluya kitap)

Akhisar Ali Şefik bey orta mek s 2-A no 17 Mehmet, beyoğlu Tozkoparan no 32 Turhan, Balıkesir erkek orta mek, s2-A no 249 İsmail, Kütahya lisesi s 2-A no19 Ali Galip İst. Evrak muhafızı İbrahim bey oğlu Vedat, İst. küçükpazar mektep sok no. 23 semiha, Fatih Başimam so. no 4 Mualla Osman, Zonguldak orta mek. s 1-1 no 336 Ö Lütfü, Mersin hancızade vekili Ahmet bey oğlu Orhan İst. kız lisesi no 45ü Hayriye, Edirne Cumhuriyet mek s 2 no 129 Ö Fehmi, İst kız lisesi no 769 Zühran, Kadıköy erkek lisesi no 726-A Cazip, Bursa Selçukhatun mah Ağaçcılar cad no 14 Necatî, Zonguldak orta mek s 1-1 no 2 Fikret bey ve hanımlar

birer çiçek kartı kazananlar

Kütahya lisesi s 2-B no 236 Cemal, stl kız orta mek Mediha, Bakırköy 10 Temmuz cad no 7 Semih Ziya, İst Vefa lisesi Cevat Zühtü, Üsküdar bülbüldere tramvay cad no 196 Muzaffer, Üsküdar MOM s 2-E no 483 Faiz, İst Hayriye lisesi no 120 Yorgi, Üsküdar kız orta mek s 3 no 332 Veciha. Aydın San'at mek s 5 no 156 Ziya, Bursa kız muallim mektebi s 2 B no655 Zehra, İst Gazi Osmanpaşa orta mek s 1 E no 695 Fatma, İnegöl orta mek s 1-A no 95 Saffet, İst kız lisesi no603 Saffet Sacide hanım ve beyler

SON

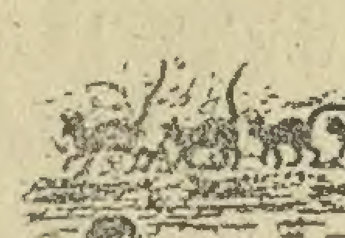

— Geçen haftadan devam ve son —

Bisküvit Paketi Kazananlar

İst. Trabya Füruzan Sait, İst. Şehzadebaşı 10uncu ilk mek. s 2 E- no, 450 Adnan, Beşiktaş Spor cad. no 124 Ümit, Küçük Yozgat Barıt fabrikasında kahveci Mehmet, İst. Küçükpazar mek. sok. no. Semiha, Akhisar Misakı Millî mek. s. 3 B- no. 118 Nedim, Moda 8 inci ilk mek. s 4 A- no. 419 Melih Rüştü, İst. 13üncü ilk mek. no. 320 Süreyya, Bursa İnhisarlar satış memuru Ahmet B. kızı Muammer, Bakırköy Ebüzziya cad. no. 1-5, İst. Beyoğlu Müsevi lisesi s. 5 no. 161 Marko Ef. ve Hanımlar.

SON

DİKKAT

Bilmece ve Bulmacadan kazandığınız hediyeleri her perşembe günleri saat 13 den 17 ye kadar matbaamıza uğrayarak alabilirsiniz. Anadolu hediyeleri de üç hafta zarfında adreslerine gönderilir.

Bilmece kesiği — 2

Sayısı 5 Kuruştur.

AFACAN

Perşembe günleri çıkar

Gülünçlü Çocuk Gazetesi

Yıl:3 Sayı 2 Perşembe 29 -2 inci teşrin 1934

Genel yazı işlerine bakan: MEHMET FARUK

Yıllığı :	250 kuruş
Altı aylığı:	125 kuruş
Üç aylığı:	75 kuruş

İşlere bakılan yeri
İstanbul – Cağaloğlu yokuşu 40 numarada Ülkü matbaası.
Telefon : 22895

Pire Nurinin Yaramazlıkları No. 2

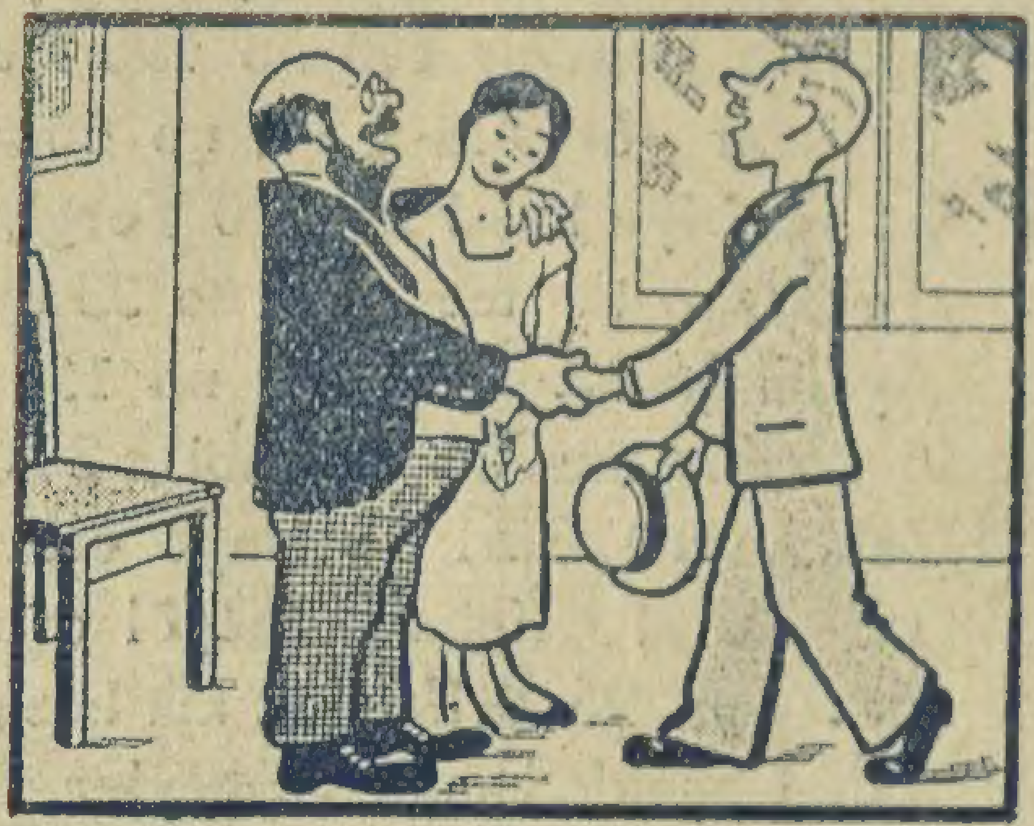

Çifliğin yanında bulunan bir zengin biricik kızını köyden bir gençle evlendiriyordu. İstiyordu ki bu düğün yedi köyde duyulsun, şenlikli, eğlenceli olsun. Pire Nuri sokağa çıkmıştı.

9 — Bir sürü kişinin bir çağırtmacın çevresinde toplandıklarını gördü. Pire Nuri koştu, çağırtmaç trampetesini çalarak "ey köylüler, köyümüzün zengini Bay Kaçar perşembeye kızını evlendiriyor. Bütün kamu gelsin,, diyordu.

10 — Köylü kadınları sevinç içindeydi. Evlerini çelenklerle süslemişlerdi. çalı süpürgelerile bütün yolları temizliyorlardı, öyle ya.. bu düğün yedi köye ünler salan düğün olacaktı.

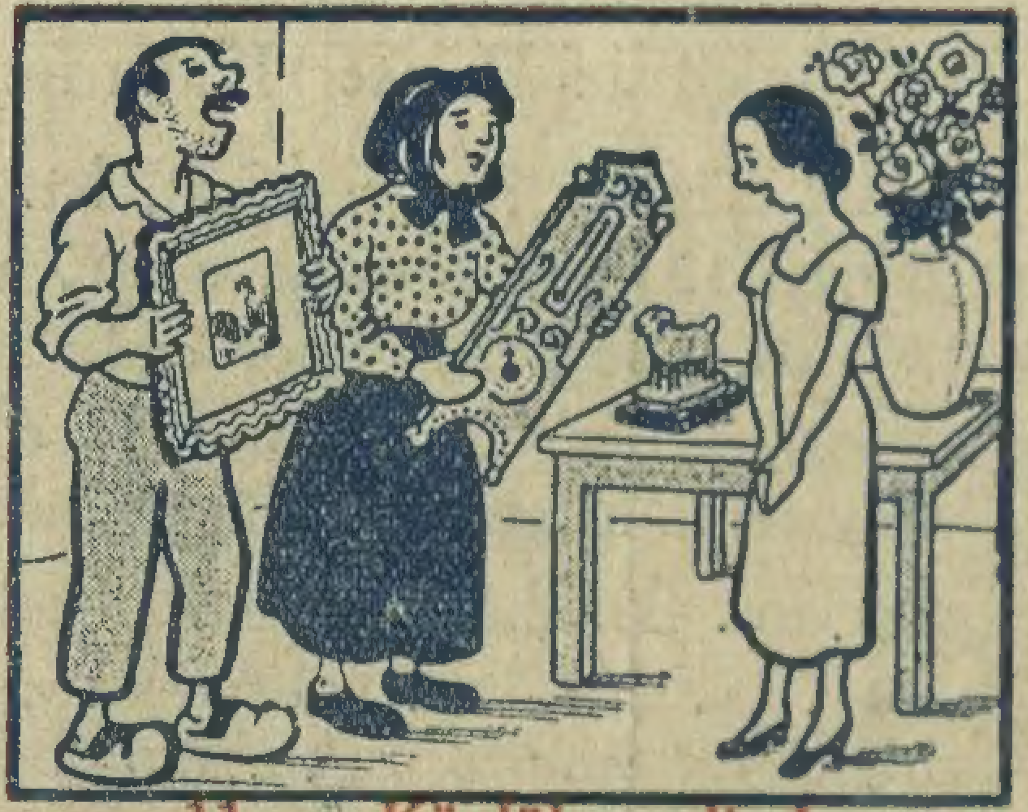

11 — Köylüler elinden ne gelirse düğün armağanı olarak genç yavukluya götürüyorlardı. Kimisi güzel bir sunna diye barometre getiriyor, kimisi çerçeveli bir kılık |veriyordu.

12 Hele kimileri güzel bir Japon oyuncağı, kimisi bir but Kayiseri partırması, kimisi bir küçük masayı yeni yavukluya taşıyıp duruyorlardı. Bir genç kız da başından şapkasını çıkarmış-bir küçük heykelcik armağan etmişti. Bay Kaçarla kızı bunları alıyorlar, derin bir kıvanç duyuyorlardı. Sakallı Bay Kaçarın neredeyse ağzı kulaklarına varacaktı.

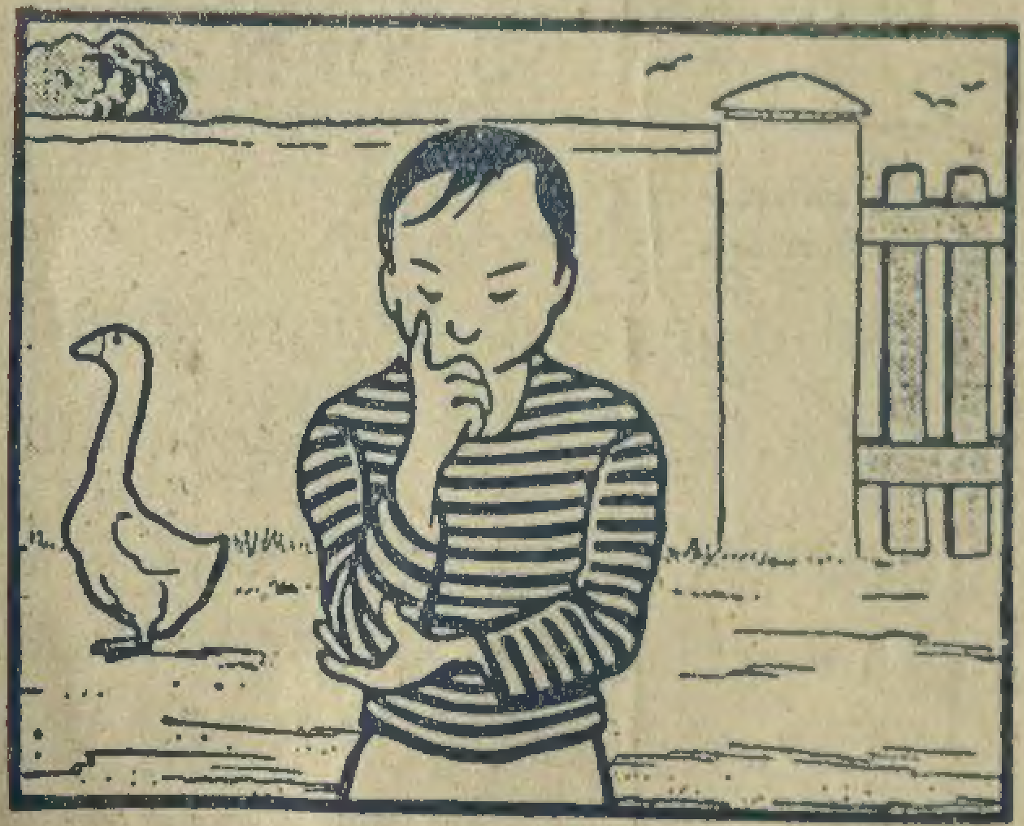

13 — Pire Nuriye gelince, bu acar yaramaz çocuk, Yavukluya nasıl bir sunna vereceğini düşünüyor, en iyisi kendi elceğizimle bir pasta yapar, bu da benim armağanım olur, diyordu.

14 — Odasından dışarı fırladı. Doğru çifliğin süt odasına koştu. Güğümdeki sütleri kovaya boşalttı, bir kürek sapile karıştırmaya başladı.

15 — İneklerin fırçalandığı fırçayı da alarak masanın üstünde kırdığı yumurtaların sarısını akına akını sarısına karışırmak için ezmiye başladı. Güya Pire Nuri pasta anıklıyordu.

-Daha var-